

ХРИСТОС НА МАСЛИНОВОЈ ГОРИ

Боже, Оче, у висинам' рајским,
који сваком намењујеш путе,
молим ти се срцем човечанским,
преда мном су муке тешке, љуте.

Чаша смрти ево ми се точи, -
молим ти се из срца дубине,
молим ти се у овој самоћи
да ме ова горка чаша мине.

Милост Твоја никад се не глуши
уздасима срца праведнога;
али вольја моја нек се скруши,
нека буђе вольја Оца мoga!

Нек се смртни на мене угледе
радо газећ' трње и камење,
нек ни свога живота не штеде -
кад се иште роду на спасење!

ДОБАР МЕЂУ ЗЛИМА

Ко је оно што га вуку,
подлом злобом на њу кидишу?
Ох, не питај, - зар не видиш
на лицу му светлост вишу.

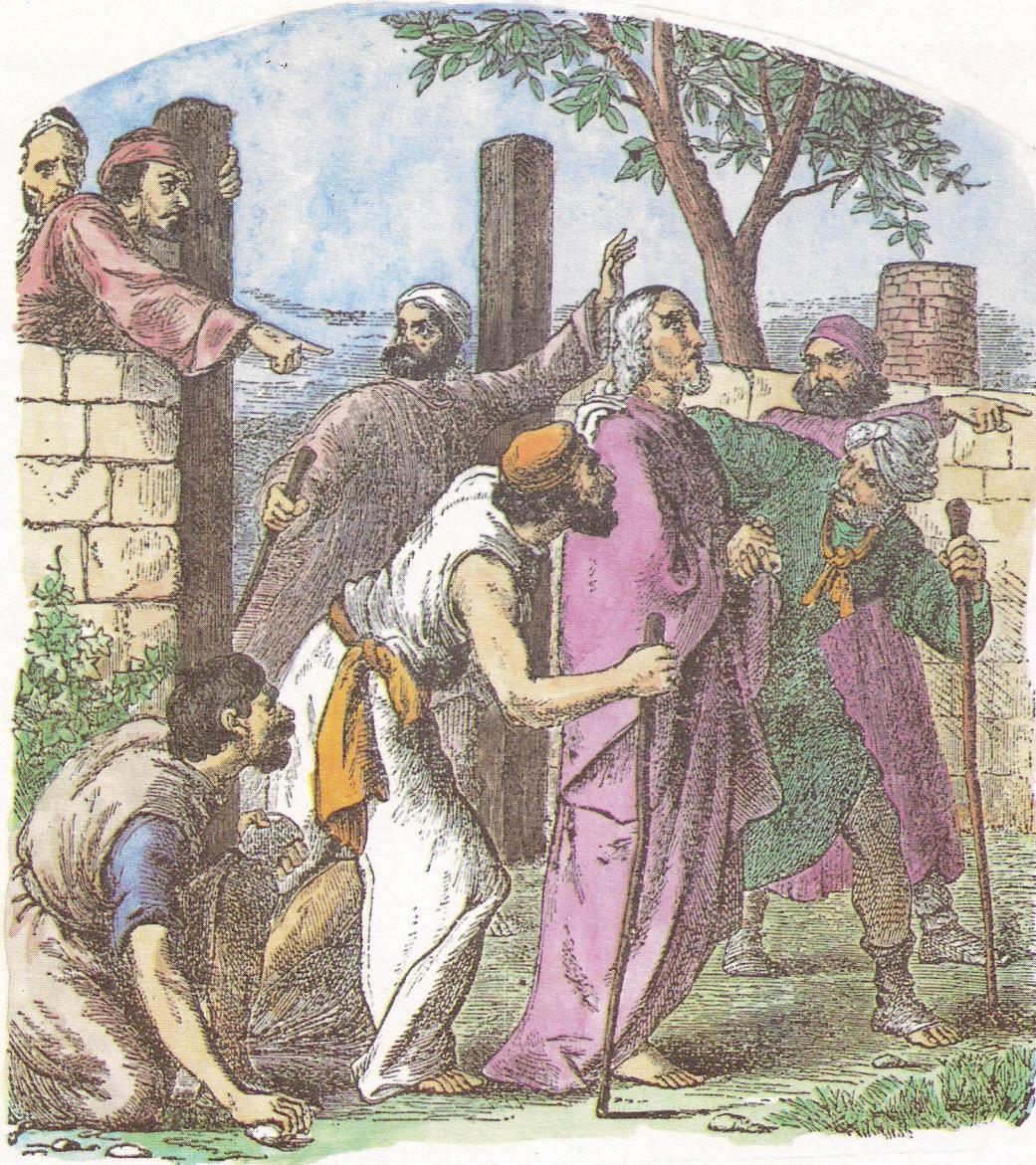
Зар не видиш ту мирноћу
којом срета судбу преку?
Зар не видиш душу чисту
- Божја сина у човеку?

Он свлађује своје боле,
сакрива их у прсима;
диже горе очи своје,
- тешко добром међу злима!

Неће руља да га схвати
- од грдобе и пакости;
њине очи, вичне мраку,
све зазиру од светлости.

На њег' пада свака руга
и потвора кивна врага:
све то види, све то чује,
све то прима душа блага.

Клете руке на њу се дижу,
ено камен на њег' лети -
дugo ће га тако мучит',
а онда га разапети!

Тешко добром међу злима, -
ал' он има поуздања,
опачило и грдобра
за њега се не приања.

Тешко добром међу злима!
Осећа се у самоћи:
ал' да нема јарка сунца
довека би било ноћи.

Он ће ићи своје путе
да посеје семе здраво:
он ће трпет' муке љуте
- ал' ће рећи што је право!

Он ће примит' трнов венац
зарад мисли своје свете;
он ће испит' горку чашу
- да се грешни Бога сете.

Видећеш га на Голготи
како мирно, свесно пати.
И са крста - у мукама
нов ће живот обећати.

Међу злима добар страда,
врлина се доцне штује -
ти га видиш како пада,
ал' он ипак побеђује!

СКИДАЊЕ С КРСТА

ПРОЛЕЋЕ И УСКРС

Ш

та то блиста, шта то сија?
Пролеће је слатко, мило,
светлим зраком топла сунца
небо, земљу, загрлило. -

Христос васкрс!

А ти зраци пружају се
као стаза златоткана,
ко ће горе - ко ће доле,
- ето пута обасјана.

Христос васкрс!

Слика на претходној страни приказује тренутак кад Исуса Христа скидају са крста на коме је био разапет. То се забило на брду званом Голгота, крај Јерусалима. После тога Христос је васкрснуо, и тај дан славимо као велики празник - Ускрс.

Наше песме и ускилицы,
са пролећним жаром новим,
високо се горе дижу,
иду небом путем овим.

Христос васкрс!

А с висине ко то слази
путем зрака доле к нама?
Анђелчићи крилатићи
с љиљанима у рукама.

Христос васкрс!

Где се сретну ту се грле
славопоји нашег миља,
с анђелима - децом раја -
једно друго благосиља.

Христос васкрс!

Христос васкрс! - птице поје,
Христос васкрс! - цвеће мири.
Лепршањем златних крила
исто кличу и лептири:

Христос васкрс!

Христос васкрс! - шумом шушти,
Христос васкрс! - реком хуји...
Христос васкрс! - звона звоне
- и на гробљу ветрић бруји:

Христос васкрс!